א א מיי׳ פ״ג מהלכות תמידין ומוספין הלכה ד׳:

ב ב ג מיי׳ פ״ד מהל׳ תמידין ומוספין הל׳ ז׳:

ג ד מיי׳ שם פ״ה הל׳ ב׳:

ד ה מיי׳ פ״ט מהל׳ כלי המקדש הל׳ ה׳:

ה ו מיי׳ פ״א מהלכות תמידין ומוספין הלכה ד׳:

שיטה מקובצת

ג) ריטב״א ס״א רחזה: ד) ליה חד נולגלתא דעיינא הקליה חיבות חדא אחיה נמחק: ג) הסא הוא דלא: ד) הוא אמרו ליה שקלי: ה) בגיד אל תקרי בנוך אלא נתיך שלם רב לאהבתי ורותך: ו) וקראי עשרת הדברים ואמנם וחזה: ז) ברבו שלש על חיבות את חמש נרשם קו למעלה לתודות כי לפ״ד ראוי למחק: ח) חיינו בגלל וחב וכפף באת לכאן תיבת שבאת נמחק: ט) ואבדין ואינו על תיבת נגרו נרשם קו למעלה לתודות כי לפ״ד ראוי למחק: י) ברכות פ״ק שחברכת:

פי׳ הרא״ש

גולגלא מלותם • דגים מלוחים: בהדי דמשחר להו כשחלו להם בניח בסמטין: נפל להם (רוחל) • חת חיים • דראי מעיינא מג״א קא אתי • משקר עין החיים: משא נכו תפיס • כמו כמה מניח אודלי לוליה הלך למעלה על שפת הגשר עד שכנים לעברי נ״ע: יהבון ליה גולגלתא מחת • גולל עיני של אדם: [תקליות לכולי כספא ד״ל] שקל כעבד כל כסף וזהב שלו שיש לותן גולגל של עין: לגלא דעיינא דכשרא ודמלא דלא שבע • פיט של אדם לא תשבע מזהב וזהו סימן שקוצ כעבד כל כסף וזהב שבעולם כן ענין לא שבעה מעבר לכרי סלקא מעבר לכרי מחב: שקול קלע מפרקי כתפי׳ ולאלתר תקל • כסהו בסמטע שפר ולא ניקיא ואסיפון שמיט של אדם לא תשבע על תיות של לאחוריי כרי מעבר • לכתיב [ישעיה ס] כי כסה חשכך יכסה חרן וערפל לאומים • קומי רוני נגילה • לעשות כדים ולא תהים טמא פני ס׳:

הדרן עלך לא היו כופתין

אמר לסם כמעשה • הוא מעשה לכך לאחר שכלה לזהב כגזית שחפלטו של אדם כשמעשת במקום ד׳ אמות ול׳ אמות לסם לאחר שכלה לזהב כגזית שחפלטו של אדם כשמעשת במקום ד׳ אמות ול׳ אמות לסם **ברכה אחת** • פליג אסי׳ דלעיל [דף יא:] ליכא מ״ד דלא מברכינן ברכה אחת • **עשרת** הדברות • וכגלגלתא נמי היו לומדים אותם בכל יום לולא שכפלו אמני תרומות כמיעט בס״ק דברכות • **שמע** • אחת של פגיע מהן ק״ש כדלקמיה במסכת יומא [דף לג:] הקולות שם מבני משכר לא יצא ידי חובתו [וכסם] היו נוהגים לקרות קודם תמיד כדי לעסוק בעבודת התמיד: ד״ה וכרבו ג׳ ברכות אמת ויציב ועבודה וברכת כהנים • כי לא היה לסם אלא ברכה אחת ומפלגלים לה שיטת קרבן רים ויחות ולא היו אומרים והשב את השופטים ותחזיר שכינתו לציון אלא שאותך לבדך ביראים נעבוד ואמלכנו אחר הקרבת אברי תמיד שהיכים בהם כי׳ שהרי כל עבודת התמיד אינו אלא מחמת קרבנו ולפיכך אמרו שכל המקריב קרבן תמיד מעלה עליו הכתוב כאלו הקריב כל קרבנות שבתורה: **וברכת כהנים** • היו אומרים בלחישה ולפני הקהל היו נושאים כפיהם כדי שלא יטעו בהם העם ויאמרו שהם נושאים כפיהם כנגד הכהן הגדול שהיה נושא כפיו למעלה מכולם ומברכן את העם ברכה שלמה: **מעלה** • שהקטרת גם היו מפיסים עליה גורל אלא שהיה הקטירו אותה עדיין קודם לכן לפי שכל המקטיר אותה היה מלוין בעמידו ומעלה פרנסתו בהווה ולפיכך אמר חדשים לקטרת יפיסו ושם יתנבאו שפיסים הקטרת הוא הפיסים השליחי אחר כך אמר חדשים גם ישנים גוף ואת הפיסו מי מעלה אברים ופדרים ואמרו הכהן הגדול לעבודה ויאמר מי שלבו נוקפו ורוצה לעבוד יבוא ויעבוד